

KIHO

3-2025

Kannen kuva:
Kämpällä ruoka
hymyilyttää.

Veeti "Sentti" Varjo,
lippukunnanjohtaja

KIHO 3 - 2025

Partiolippukunta
Helsingin Metsänkävijät RY
helsinginmetsankavijat.fi

Päätoimittaja
Veeti Varjo

Toimitussihteeri
Helmi Palonkorpi

Taittaja
Veera Melvasalo

Toimituksen osoite
Helsingin Metsänkävijät RY/Kiho
Koroistentie 4 f, 00280 Helsinki
helmi.palonkorpi@gmail.com

Tilinumero: FI29 1031 3000 7781 21
Ilmestyy neljä kertaa vuodessa

Painopaikka
Origos Oy
Levikki 405 kpl
ISSN 0356-2464

PÄÄKIRJOITUS

Vapaaehtoistyöstä ei makseta palkkaa. Vaikka partio on halvemmasta päästä moneen muuhun harrastukseen verrattuna, joudun kuitenkin vuosittain maksamaan jonkin verran siitä, että saan johtaa lippukuntaa ynnä muuta sen sellaista. Saako tästä sitten vastinetta rahalle, vaikka palkkaa ei heru?

Ympäristöministeriö on laskenut rauhoitetuille kasvi- ja eläinlajeille rahalliset arvot: Naali maksaa 17 656 euroa ja rupikonna vähäiset 69 euroa. Ehkä partiolle ei kuitenkaan voi määrittää euroissa mitattavaa arvoa, sillä arvokkaita asioita on niin monenlaisia ja niiden väliset suhteet vaihtelevat yksilöllisesti. Pidän arvokkaina esimerkiksi partiossa saamiani tietoja, taitoja, kokemuksia, elämyksiä ja ystäviä.

Arvokkaiden ja palkitsevien asioiden kärkisijalla on se, kun ymmärtää tekevänsä jotain itselleen ja useimmiten myös muille ihmisille tai ympäristölle merkityksellistä. Olen viime viikkojen aikana kokenut kaksi tapahtumaa, jotka tekivät minuun syvän vaikutuksen. Ensimmäinen näistä liittyi siihen, kun viestitin eräälle johtajalle kannustavia neuvoja johtamiseen liittymiseen. Vastauksessaan hän kertoi, kuinka oli Syysretkellä huomannut eräiden pienten hetkien kolkkien ja jermujen kanssa tuntuneen tosi palkitsevilta, mistä oli kummunnut halua kehittää itseään johtajana ja olla sellainen tyyppi, jota lapset pitävät luotettavana ja kivana. Tämän kuuleminen oli minulle merkityksellistä, sillä pystyin samaistumaan lasten ja nuorten kanssa toimittaessa syntyviin palkitseviin hetkiin, mutta vielä vaikuttavampaa oli huomata, että omalla toiminnallani on ollut jokin osansa siinä, että lippukuntani nuoret johtajat löytävät työstään merkityksellisyyttä.

Toinen minuun merkittävästi vaikuttanut asia sai alkunsa samoajaretkellä, missä osallistujat kirjoittivat toisilleen pienet kirjeet, joissa kehuttiin ja kiitettiin toista kaunein sanoin. Jo kirjoittamisvaihe oli antoisa, kun sai ilmaistuksi toisista sellaisia hyviä asioita, joita harvemmin tulee ääneen sanoneeksi. Itselleni osoitettujen kirjeiden lukeminen oli äärimmäisen palkitsevaa. Kirjoittajat olivat panneet merkille monia sellaisia asioita, ominaisuuksia ja tekoja, joiden arvoa olen joskus kyseenalaistanut. Se, että saa henkilökohtaisella tasolla kuulla olevansa hyvä ja tärkeä, lisää kummasti motivaatiota ja tekee työstä entistä merkityksellisempää.

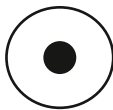
Jos edellä kuvatuille hetkille laskisi rahallisen arvon, jäisin jäsenmaksuni maksettuaani taloudellisesti voitolle. Näiden kokemusten jakamisen kautta haluan muistuttaa itseäni ja muita positiivisen palautteen merkityksestä. Partion kontekstissa eräs (mutta ei ainut) tähän sopiva toteutustapa on ansiomerkkien jakaminen. Niitäkin jaettaessa (metallisen härpäkkeen saamisen sijaan) keskeistä on saada kuulla henkilökohtaiseen toimintaan liittyviä asioita, joista saa täten erityisen luvan olla ylpeä. Kiitos ansiomerkkitoimikunnallemme perinteen ylläpitämisestä ja kehittämisestä.

Siis: kiitä, kehu ja kannusta. Minä aloitan kannustamalla Kihon nuoria lukijoita ja kaikkia ikinuoria konkareita toteemieläimeni Mikko Alatalon sanoin:

*Ole aina nuori, rohkea ja katso valoon päin,
sanoit, hymypoika, ystäväin.
Sä maailmaa paranna, mut' muista, että
ihmiselämään riittää, kun selviydytään.*

*Ole vapaa ja toteutukoon toivees' jokainen,
sanoit, nuori kapinallinen.
Sä maailmaa paranna, mut' muista, että
ihmiselämässä vaikeinta on nyt ja tässä.*

Sentti, Veeti Varjo

Ride, Risto Suomalainen (1951-2025) on mennyt kotiin.

Karhumatka 21.-26.7.2025

Karhumatkalle eli Suomen Metsänkävijäin yhteiselle kesäleirille osallistui suuri joukko hemeläisiä. Nami, Heini Muukkonen toimi leirinjohtajana ja lippu, Iiris Rekola johti varaleiriä. HeMe koordinoi Eran johdolla haikit tehtävärasteineen kaikille ikäkausille.

Kiitos kaikille ikimuistoisesta leiristä!

Karhumatkan leiripäiväkirja à la mänkijät

Ma 21.7.

Lähdettiin bussilla kohti Evoa. Perillä kasattiin teltat, jonka jälkeen syötiin lounas. Ruuan jälkeen kasattiin teltat ja pöytä, jonka jälkeen oli päivällinen ja oli iltaohjelmaa. Iltaohjelman jälkeen syötiin iltapala. Iltaohjelmalla oli RÖMen lipunnaulaus ja tietovisa.

- RaMe

Ti 22.7.

Päivä kului erilaisissa ohjelmalaaksoissa aikaa viettäen. Lempiaktiviteetteihin kuului muun muassa onkien tekeminen, leirikioskilla vierailu sekä karkin syöminen. Ps. Terkkuja äitille. -KiMe

Leirin alussa vartiolaiset rakensivat leirilippukunnan leiriportin yhteistuumiin.

Ke 23.7.

Oranssilakkinen mies tuli herättämään 7.22 (aivan liian aikaisin) huutamalla, että onko tarpojat heränneet, johon tarpojat ajattelivat ääneen, että "No veikkaapa kahesti!" Tarpojat ryömivät ylös teltasta ja yrittivät saada supet SUORAAN jonoon, joka oli täys katastrofi... Tarpojat saivat lopulta syötyä epänormaalin, mutta maittavan aamupalan. Tämän jälkeen tarpojat keräsivät kimpsut ja kampsut ja lampsivat kohti leiriolympialaisia. Pisteet olivat enemmän ja vähän vähemmän kiinnostavia... Joissa he suoriutuivat paremmin kuin JyMe! Sitten he lähtivät oranssilakkisen miehen kanssa syömään viiden hengen poppoolla.

Tauko tämän jälkeen oli todella tarpeen. Sen jälkeen vantaalaiset opettivat uuden leikin. Liian monen leikin jälkeen pääsimme pesulle. Tämän jälkeen he odottelivat iltanuotiota pohdiskellen kaikkea tapahtunutta... Leiriolympialaisten palkinnot eivät osuneet heille. Nautinnolliset ohjelmat huvittivat heitä vähemmän ja enemmän. Iltatoimien jälkeen ja hiljaisuudenkin jälkeen heille valitettiin äänekkyydestä ja jutut teltassa huononivat minuutti minuutilta...

- ViMe

To 24.7.

RöMen leiri heräsi klo 7.30 kysymällä ootteko jo heränny. Vastataan ei olla, tietty. Aamupalalla syötiin hyvää puuroa ja tiskauksen jälkeen milloin tiskattiin myös haikin trangiat. Väridis eli vesisota ja lipunryöstö mukavasti viilensi. Vesi riitti ja pullot reiällisellä korkilla toimivat mainiosti. Sudarit pakkasi reippaasti rinkkansa ja siivosivat teltat. Seikkailijat sanoivat heille heipat ja lähtivät olympialaisiin. Emme edes huomanneet kun tarpojat ja samoajat lähtivät omalle haikilleen, olimme innoissamme olympialaisista. Lajeja oli monta ja parhaimpia oli koiraetsintä, huutojuoksu ja tavaroiden heitto. Illalla seikkailijoiden disco, joka vähän jännittää.

- RöMen seikkailijat

Yhteislauluissa oli nähtävillä myös HeMen oma leiribändi: Makkara (vas.), Nipsu, Tipu, Lintu, Tähkä, Sentti.

Pe 25.7.

Herättiin kauniiseen aamuun. Samoajat ja tarpojat olivat viettäneet yön yörastilla hieman myös nukkuen. Päivä oli kuuma ja todella raskas, mutta vartiot selvisivät voittajina kotiin. Leirissä aamupalana oli puuroa ja mehukeittoa. Seikkailijat kokoontuivat Raffun lavalle tekemään paracord-rannekkeita. Osa tutustui ensimmäistä kertaa Solmu-leikkiin. Ohjelman jälkeen hengitettiin, ajateltiin ja syötiin hyvää ruokaa. Lounaan jälkeen seikkailijoita oli markkinat jossa oli paljon erilaisia hienoja kojuja. Rahaa poltettiin paljon ja ostettiin paljon tavaraa. hieronta, korut ja letit olivat suosittuja. Joku uhkapelasi kaiken omaisuutensa käpyjen heitossa.

Illalla oli iltanuotio ja sen jälkeen viimeinen leiri-ilta huipentui isojen bileisiin. Yöllä kaikki nukkuivat poikkeuksellisen hyvin ja sikeästi... hmmm....

Illtanuotiollla nähtiin ja kuultiin klassikoita. Myös Maailman Rumin Mänkijä vieraili juhlan kunniaksi.

Leirillä nähtiin monenmoista ohjelmaa.

Leiriportti opasti leiriläiset perille.

Yhteiskuva keräsi HeMeläiset yhteen.

Ps. Pääset lukemaan kaikki Leirihytytset Suomen Metsänkävijöiden nettisivuilta!

Teksti: HeMe / mänkijät ympäri Suomen, Suomen Metsänkävijät

Kuvat: HeMe, Lauri Tolvas

Johtajatulet 29.-31.8.

Johtajatulet ovat syttyneet joka toinen vuosi Evon metsiin vuodesta 2015, eikä tämäkään vuosi ollut poikkeus niiden suhteen. Elokuun viimeisenä viikonloppuna Evon metsiin kokoontui tänä vuonna 3000 partiojohtajaa ympäri Suomea. Viikonlopun aikana ohjelmassa oli paneelikeskusteluja, työpajoja ja yhteisohjelmia, toki unohtamatta partiokavereiden tapaamista ja heidän kanssa hengailua.

Kuitenkaan tapahtumat, niin suuret kuin pienet, eivät synny ilma tekijöitä, vaan niiden takana on suuri joukko partiolaisia ja heidän tekemiään vapaaehtoistyötunteja. Vuoden 2025 Johtajatulia oli tekemässä yli 200 henkilöä eri osa-alueiden (resurssin, ohjelman, osallistujakokemus, palvelut ja viestintä- ja markkinointi) pesteissä, joiden pituus vaihteli pestikuvauksen mukaan. Osa pesteistä vaati pidempää sitoutumista ennen tapahtumaa, kun taas osa pesteistä alkoi vasta tapahtuman alkaessa. Laaja kirjo pestejä takaa sen, että jokaiselle halukkaalle löytyy jonkinlainen sopiva pesti.

Suurtapahtumapesteissä parasta onkin se, että pääsee tutustumaan uusiin ihmisiin lippukuntarajojen ulkopuolella ja kokeilemaan uusia pestejä, joita esimerkiksi lippukunnalla ei ole tarjota. Tänä vuonna hemeläisiä osallistui tulille palveluiden, resurssien ja osallistujapalveluiden tekijöinä, joka mahdollisti sen, että suurtapahtumassakin oli mahdollista viettää aikaa omien lippukuntakavereiden kanssa.

Teksti: Susu, Ella Määttä

Kuva: Markus Kuoppala

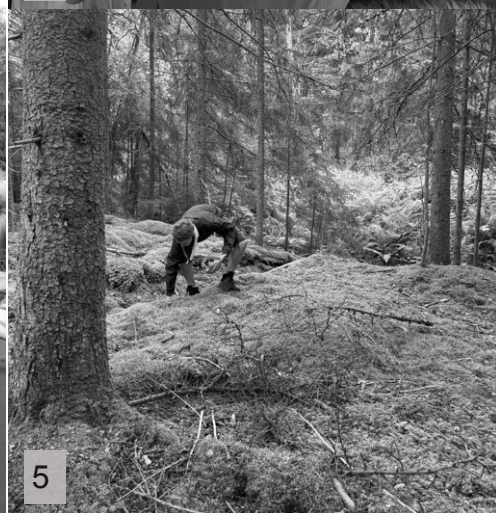

Peijaiset 15.-17.8.

Johtajien retkellä eli Peijaisissa puuhasteltiin monenmoista:

- roudattiin lahjoituksena saadut kaksi kajakkia kämpälle (1)
- kaadettiin kuolleita puita (2)
- tehtiin penkkejä nuotiopaikalle (3)
- soitettiin pianoa (4)
- poimittiin kantarelleja (5)
- katsottiin Harry Potteria (ei kuvamateriaalia)
- uitiin uima-altaassa (ei kuvamateriaalia)
- pelattiin useita lautapelejä samanaikaisesti (ei materiaa)
- ulkoilutettiin Digiä (ei kuvamateriaalia)
- rapsutettiin hevosia (lukuisia kuvia)

Teksti: Sentti, Veeti Varjo

Toiminnanaloitus 13.8. – kolkat ja jermut

Kolkat

Aloitimme 18.00 Kurkipuistossa kolkkien ja arkajalkojen kanssa jakautumalla ryhmiin ja laitoimme käyntiin huikeat olympialaiset! Lajeihin kuului saappaanheitto, köydenveto, höyhenen puhallus, tukkihumala, maitolaatikkoralli sekä paperilennokki. Paperilennokissa joukkueet heittivät tulitikkua, paperinpalaa, pahvinpalaa, krokettiporttia, kartonkipaperia ja tulostuspaperia. 19.30 jermut liittyivät seuraamme ja pistimme iltanuotion pystyyn. Katsoimme huikeita esityksiä ja lauloimme kauniita lauluja kitaran ja rummun säestyksellä. Iltanuotio päättyi 20.00 yhteiseen sisaruspiiriin.

Tänä syksynä HeMessä aloitti huikeat 17 uutta innokasta arkajalkaa! Uusille huoltajille pidettiin toiminnanaloituksen yhteydessä infohetki, jossa kerrottiin lippukunnastamme sekä yleisesti partiotoiminnasta. HeMen maine on nimittäin kiirinyt vuosi vuodelta puskaradion avulla, mikä johtaa siihen, että seuraavalle partiokaudelle on jo jonoa! Kiitos siitä kuuluu aktiivisille konkareille sekä aktiivijohtajille, jotka ovat mainostaneet lippukuntaamme mm. varainkeruutapahtumissa!

Teksti: Sade, Anni Hult sekä Nami, Heini Muukkonen

Kuva: Nami

Jermut

Jermut aloittivat syyskauden tuttuun tapaan. Rastirata tarjosi sopivasti päänsivaa ja pientä kisailua. Festaripeli oli iso hitti, vaikka monien kengät likaantuivatkin.

Illan päätteeksi jermut esittivät esityksen, jossa he näyttivät millaista meno HeMe:ssä oikeasti on. Yleisö oli vaikuttunut (tai kauhistunut).

Kiitos kaikille mukana olleille!

Teksti: Nappula, Oona Hyppönen

Köydenveto oli eräs olympialaisten laji, jossa sekä kolkat että jermut kunnostautuivat.

Toiminnanaloitus 13.8. – vartsut

Vartioikäisten toiminta käynnistyi Haaveiden Hiekkalinna -kilpailulla, josas nähtiin luovuutta, kilpailua ja suuria tunteita. Viimeksi mainittua ainakin johtajien osalta.

Kilpailutyöt

Miljardöörin vesivahinko (1.sija)

*Miksi miljardööri ei
huolestu vesivahingosta?*

*Hän on jo tottunut
uimaan rahassa.*

Unelmien Kimpari

Mitä seuraavista
ehdotettiin kämpälle
seuraavaksi
rakennusprojektiksi?

- a) rinkkahissi Futarille
- b) laskettelurinne
- c) vesipumppu
lipputangon kylkeen

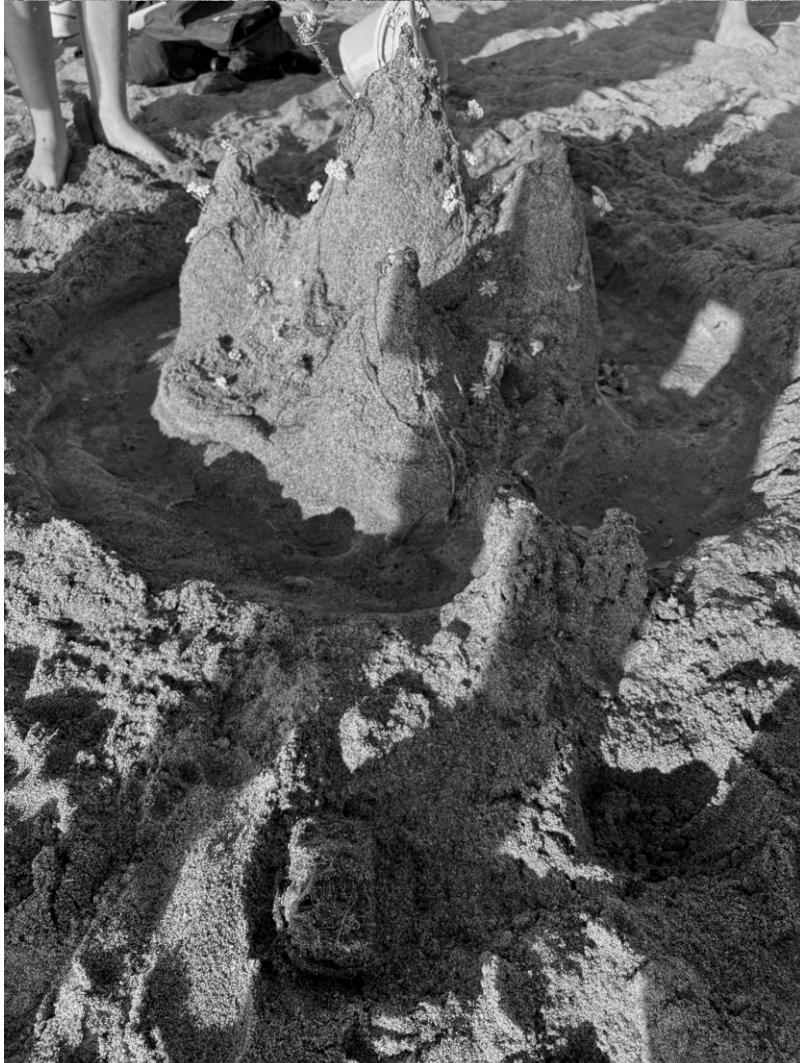
oikeat vastaukset: a ja b

Kilpikonna

Miksi kilpikonna ei käytä navigaattoria?

Se ehtii kysyä tietä jokaiselta vastaantulijalta.

Kepalandia

Ketä seuraavista hahmoista kuvailtiin termillä "toi möntti tossa"?

- a) Sentti
- b) Kepa
- c) Pommi

Syysretki 5.-7.9.

Lippukuntamme perinteinen syysretki järjestettiin kämpällä Kimparilla. Vartioikäiset ja jermut saapuivat kämpälle jo perjantai-iltana julkisen liikenteen bussikyytien avulla, kun taas kolkat saapuivat lauantaina aamusta tilauskuljetuksella. Viikonlopun aikana syysretken osallistujat pääsivät harjoittamaan partiotaitoja esimerkiksi rastiradan ja suunnistuksen parissa. Lauantai-iltapäivästä ennen päivällistä koettiin suuri taistelu, kun präisättiin koko lippukunnan kesken. Lauantain puuhakkaan päivän kruunasi veljesjoukkojen omat iltanuotiot, jonka jälkeen suunnattiin kohti unten maita. Sunnuntaina aamupäivästä kolkat ja jermut pakkasivat tavaroita ja suuntasivat kello kahdelta tilausbussilla kohti kotoa, kun taas vartsuilla ohjelmassa oli sunnuntaina mini-tiitus. Kauniissa syyssäässä vietetty viikonloppu oli erinomainen tapa aloittaa partiovuoden retkikausi.

Teksti: Susu, Ella Määttä

Vartsujen välinen kilpailu syysretkellä oli ankaraa. Kilpailun tulokset ovat:

Mäyrät 84,5p
Ketut 83p
Ahmat 71p

Kolkkien ja jermujen osalta oli myös havaittavissa hulinaa retkellä.

Numero-Punkku 13.-14.9.

Partiotaitokilpailuista kelvollisin eli Espoon Punanen vaellettiin tänä vuonna Salmen ulkoilualueelta Rinnekodille. Kihon toimittaja oli paikalla haastattelemassa väsyneitä kilpailijoita heidän ylitettyään maaliviivan.

Kertoisitko Kihon lukijoille, miten kisa alkoi?

Kuusi: Lähtökätevyytenä piti tehdä laudasta kuutio erilaisten liitosten avulla. Saimme vain kaksi seinää kiinnitetyksi toisiinsa...

Parempi onni ensi kerralla. Oliko kisassa taas sellainen tylsä tehtävä, jossa pitäisi tietää nippelitietoa järjestävästä tahosta?

Kukka: Joo, rasti jäi mieleen siksi, että kukaan vartiostamme ei tiennyt edes mikä Vespa (Vanhan Espoon Partiolaiset) on. Rastissa hauskaa oli omalaatuiset vastauksemme, joissa ei ollut päätä eikä häntää.

Aina kannattaa yrittää. Ja kiva kuulla, että on ollut hauskaa. Voivatko muut allekirjoittaa?

Tähkä: Lauantaina meillä oli rasti, jossa piti aluksi kuunnella pitkä pätkä jonkinlaista luontodokkaria ja sen jälkeen täyttää siihen liittyvä kysymyslomake. Vartiomme kuunnellessa äänitettä mulle tuli nälkä ja aloin syömään pähkinöitä, mistä lähti kova rapina. Muita vartiolaisia tämä ärsytti. Muutaman minuutin kuluttua aloimme yhdessä valittamaan äänitteen pituudesta ja lopulta koko kuuntelu meni pikkuhiljaa vain hihittelyksi ja vitsailuksi.

Toivottavasti pähkinöistä oli apua. Kisakavaljeerini Jeppe luottaa myös pähkinöiden voimaan, tosin Snickers-muodossa. Itse olen Mars-tyyppiä. Pommin valinta taas oli Twix-patukka... Mutta jäikö mitään tehtäviä mieleen onnistumisen kautta?

Pommi: Rastilla Fahrenheit 451 piti saada mahdollisimman nopeasti poltettua tynnyrin puolikkaan poikki viritetty naru sytyttämällä nuotio tuluksia käyttäen. Mielestäni vartiomme suoriutui kohtalaisen hyvin ja tuli saatiin syttymään hyvässä ajassa.

Klassikkotehtävä. Hukilta tulen sytyttäminen luonnistuu. Ja siitä tulikin mieleeni, että Punkussahan on aina paljon suunnistustehtäviä. Vai mitä?

Patteri: Yösuunnistuksessa olimme alussa hukassa (toim. huom. :D), koska emme osanneet morsetusta. Jouduimme valitettavasti ottamaan vihjelapun josta tuli +10 minuuttia lisää aikaan. Kun olimme saaneet morsetuksen perusteella rastien koordinaatit karttaan, lähdimme suunnistamaan. Emme tiedäneet minkälaisia rastien piti olla, kunnes olimme kävelleet yhden ohi ja joku kiltti kertoi, että ne olivat kolminumeroisia laminoituja lappuja. Siinä vaiheessa oli mennyt jo paljon aikaa, mutta saimme vastoinkäymisistä huolimatta eniten pisteitä yösuunnistuksesta sarjastamme!

Koskaan ei kannata luovuttaa... Mitä muita suunnistustehtäviä oli tällä kertaa?

Lieska: Sunnuntain suunnistuksessa meille oli annettu jokaiselle rastille astelukku ja metrimäärä lähtöpisteestä. Löysimme melkein kaikki rastit, mutta saapuessamme maaliin meille ilmoitettiin sen olevan muualla. Lähdimme juoksemaan täysiä metsäpolkua pitkin alamäkeen. Vastaaan tulleita muita HeMeläisiä emme edes ehtineet tunnistaa pitäessämme katseemme polussa, jotteimme kaatuisi. Lopulta pääsimme maaliin kaatumatta, mutta emme ole aivan varmoja olimmeko ajoissa.

Vauhdikasta! Lauantain keli oli kaunis ja lämmin verrattuna sunnuntain sateeseen. Millainen tunnelma yörastilla oli?

Pepperoni: Teimme nuotion ja lopuksi laitoimme vähän liikaa puuta sinne palamaan. Toinen HeMen vartio tuli kuivattamaan sukkaansa (yörastin tehtävä) nuotiolle. Odotimme nuotion sammumista aika pitkään, mutta loppujen lopuksi sammutimme sen itse vedellä.

Millaisissa merkeissä sunnuntai lähti käyntiin?

Merenneito: Vuonna 85 oli musiikin tunnistusrasti, jolla vartion piti tunnistaa äänileikkeistä kymmenen kappaletta. Rasti oli hauska ja kevytmielinen ja sopi hyvin synkkään sadesäähän. Rasti jäi mieleen siitä, että jonotimme rastille yli tunnin sateessa ja mutaisessa maassa.

Myrskyn jälkeen on poutasää, eiku kai se toimii toiseenkin suuntaan? Jatkuiko sade koko sunnuntain?

Lumikko: Lempirastini oli sunnuntain kätevyys, ja se jäi mieleen, koska siinä vaiheessa sade oli loppunut ja sai vain istua alas ja tehdä rentoa kätevyyttä. Rastilla täytyi tehdä lentokone ohjeiden mukaan annetuista materiaaleista. Kun oma lentokone oli valmis, se täytyi heittää linjan yli, ja pisteitä sai siitä, kuinka pitkälle lentokone lensi.

Kiitos haastattelusta ja onnittelut kaikille henkisestä voittajuudesta!

Teksti: Sentti, Veeti Varjo

Kuvat: Taneli Kotro ja Alex Inkiläinen / EPT

Espoon Punanen: Numero-Punkku (13.–14.9.2025 Salmi-Rinne)

Harmaa: Hukat (Sentti, Jeppe, Pommi) 2./19

Punainen: Kuumat perunat (Nappula, Tähtkä, Patteri, Peruna) 4./11

Keltainen: Neljä pientä kärppää (Lieska, Aarre, Kukka, Ellen) 5./6

Valkoinen: Rekkakuskit (Pepperooni, Twix, Kuusi, Sisu) 4./21

Valkoinen: Mäyrät (Merenneito, Lumikko, Makkara, Sorsa) 13./21

Kämpätalkoot 20.9.

Noh lyhykäisyydessään talkoot pidettiin 20.9.2025. Tavoitteena oli alunperin aloittaa venevalkaman restaurointi, mutta paikalle saavuttaessa suunnitelmaa tarkennettiin vuodenaika ja työn skaala huomioiden niin, että ideoitiin minkälainen siitä haluttaisiin ja keskityttiin muihin parannustoimiin.

Tehtyä saatiin mm.

- Huussien ilma-aukkojen verkotus (lintujen varalta)
- Ala-huussin (os. Glitter-sauna) käyttökuntoon saatto
- Lisäsiipi ala-liiteriin pumpun letkun talvisäilytystä varten
- Veneen airon kuntokartoitus
- Hirvikaltsien puukatoksen uudelleenrakennus

Kiitokset kaikille osallistujille!

Teksti: Kyy, Otso Lappalainen

Muiden töiden ohella ehdittiin pilkkomaan muutama halkokin.

Samoajaviikonloppu 26.-28.9.

Samoajavaellus – Liesjärven kansallispuisto

Perjantaina lähdimme Kampista bussilla valoisan aikaan ja mukavan rauhallisen bussimatkan jälkeen saavuimme perille ja huomasimme, että ulkona oli jo pimeää. Käveltyämme 2km pystytimme laavun, laitoimme ruokaa ja sitten kävimme untenmailla.

Lauantai aamuna heräsimme ja hengitimme mukavaa aamuilmaa. Aamutoimien ja aamupalan jälkeen lähdimme kävelemään päivän kävelyä. Muutaman tauon ja muutaman brainrot hetken jälkeen olimme jo perillä. Loppupäivä vietettiin tutkien aluetta ja rentoutuen laavulla.

Sunnuntaina kävelimme bussipysäkillä hitusen liian nopeasti, joten jouduimme istumaan bussipysäkillä muutaman tovin. Bussimatka stadiin sujui oikein mukavasti ja ennen kuin huomasimmekaan olimme jo melkein kotona. Oli aivan mahtava vaellus ja kaikilla oli todella hauskaa.

Kirjoittanut: Mersu & Lumikko

Tunnelma ja maisemat saivat hymyn kaikkien huulille. Myös suuremmilta puutörmäyksiltä vältyttiin.

Samoajaretki – Kimpari

Perjantaina saavuimme kyydeillä (ja nappula kävellen???) kämpälle upean auringonlaskun saattelmina. Perillä söimme maittavat hampurilaiset ja menimme aikaisin nukkumaan.

Lauantaina nukuimme pitkään, söimme vajaan annoksen puuroa ja vietimme päivän rentouttavien aktiviteettien parissa, kuten puiden pilkkomisen, majan rakentamisen, valokuvaamisen, askartelun, pelien ja kynsien lakkaamisen parissa. Illalla meitä odotti lämmin sauna ja pohjasta käristyneet korvapuustit.

Sunnuntaina heräsimme, söimme vielä vajaamman puuroannoksen, siivosimme ja lähdimme takaisin kaupunkia kohti!

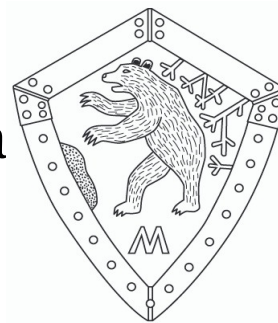
Kirjoittanut: Tähkä

Tunnelmia retkeltä.

100 vuotta omia polkuja

Partiotaitokilpailut ovat olleet osa hemeläisten toimintaa jo yli sata vuotta. Syksyn 1925 Partio-lehdissä (7–8 ja 9) kerrotaan kahdesta eri partiotaitokilpailusta varsin seikkaperäisesti. Kilpailuista toinen oli Helsingin piirin ja toinen Suomen partiopoikaliiton (SPPL) järjestämiä vartioiden välisiä kilpailuja, eli vastasivat nykyisiä vihreän/oranssin sarjan kisoja. Molemmat kisat olivat rakenteeltaan samanlaisia. SPPL:n kisan osista todetaan lehdessä 9/1925 seuraavaa:

”Kilpailu tapahtuu kolmessa lajissa: yksi erikoinen partiotaito, kilpailuleikki ja sitten partiovalmiuskilpailu. Kaksi ensin mainittua vaihtelevat joka vuosi, kun sen sijaan valmiuskilpailu on joka kerran ohjelmassa, luonnollisesti eri tavalla järjestettynä.”

Samantyyppinen rakenne oli myös toukokuussa kisatussa Helsingin partiojärjestöjen partiotaitokilpailussa, eli niin sanotussa Vyökilpailussa. Tällä kertaa lajeina olivat solmujen teko, Kimin peli sekä vartioiden valmiuskilpailu. Valmiuskilpailu on 1,5 km pitkä rata, jonka varrella oli tehtäviä jotka arvosteltiin. Varsinaisia tehtäväkäskeyä ei kaikkiin tehtäviin erikseen annettu, vaan vartioiden oli itse ymmärrettävä mm. sitoa matkan varrelta löytyneen pojan jalassa oleva haava (haava oli tehty sminkillä ja veri oli ostettua lehmänverta), autettava pieniä poikia raskaiden rattaiden kanssa ja sammutettava metsässä näkynyt yksinäinen suuri nuotio. Lisäksi matkan varrella arvioitiin kohteliaisuutta kun paikallinen maanviljelijä tuli sadattelemaan poikien kulkevan hänen ruispellolleen. Kuulemma kohteliaisuudessa olisi ollut kaikilla toivomisen varaa.

Vyökilpailun voitti tällä kertaa Spanarit, toiseksi tuli Toimenpojat ja hemeläiset olivat kolmansia. HAA! (Toim. huom. kilpailussa oli mukana kolme varsinaista vartiota ja kisan ulkopuolella toiset kolme vartiota.)

SPPL:n ensimmäiset partiotaitokilpailut käytiin liiton suurleirillä Turengissa. Jokaista järjestöä (lippukuntaa) sai edustaa yksi viisihenkinen vartio, jonka yhteisikä sai olla korkeintaan 80 vuotta. Vartioiden ensimmäinen tehtävä oli keittää vettä, toinen oli sanankuljetuspeli, jossa oli vietävä raportti ketjussa miehestä mieheen. Mitään muistiinpanoja ei saanut tehdä, vaan oli luotettava vain muistiinsa. Arvosteluperusteina oli raportin oikeellisuus sekä aika. Valmiuskilpailu puolestaan oli kolme kilometriä ja sen varrella oli kahdeksan tehtävää: matkalla suunta oli otettava vastaan järven toiselta puolelta joko lipuilla tahi morsella, tehtävä viisi solmua, osoitettava avuliaisuutta

vanhaa rouvaa kohtaa, kunnioitettava toisen omaisuutta tottelemalla ”pääsy kielletty”-taulua, sidottava kalliolta pudonnut poika, löydettävä hattuun piilotettu määräys, oltava kohtelias suuttunutta isäntää kohtaa sekä suunnistettava takaisin leiriin. Metsänkävijät tulivat kilpailussa toiseksi Ekin Partion viedessä voiton.

Metsänkävijät olivat aktiivisesti mukana Turengin leirillä sekä sen yhteydessä järjestetyllä kurssilla. Kurssi oli Kolmiapila-Gilwell kurssien edeltäjä, eli siellä partiojohtajille opetettiin partiotaitoja. Sekä itse leirin että kurssin johto oli vahvasti metsänkävijöiden käsissä. Leirin johtajana toimi Kosti Marjamaa, leirin toisena johtajana toimi Eero Nyberg, alias Hiipivä Sammakko ja kurssin johtajana toimi Lauri Vuolasvirta, alias Korpi-Karhu. Kolmikosta Marjamaa oli Oulun veljesjoukosta, mutta opiskeluaikana hänkin osallistui innokkaasti myös Helsingin veljesjoukon toimintaan. Leiri oli ilmeisen onnistunut, ainakin Partiolehdessä 9/1925 olevien kirjoitusten perusteella. Leirinjohtaja toteaa tästä noin sadan pojan leiristä mm. seuraavaa:

”Leiriärjestys on jättiläisaskelin mennyt eteenpäin. Huoletta voimme leiriä, jossa on sellainen leirijärjestys kuin Turengin leirillä, näyttää mille ulkomaalaiselle tahansa. Siellä ei ollut yhtään huonoa leiriä, vaan sen sijaan joukko oikein hyviä.”

Leirillä vierailut Partioliiiton johtaja Werner Louhivuori, alias Pöpö, kirjoittaa leiristä seuraavasti:

”Poikien leiri alkoi rempseesti oikein juhlallisella myrskyllä ja pilvet panivat heidän telttansa koetukselle vallan ensiluokkaisella huminalla. Mutta pitäähän telttia vettä, jos on hyvä telttia. Lopettajaisiksi pirskautteli myöskin. Lopun edellä allekirjoittanutkin sai tilaisuuden käväistä leirillä ja sainkin yötoverikseni oikein Ison Hukan, joskin vaarattoman.”

Leirillä sillan rakennusta.

Kruununjalokivi kesän kuumilla helteillä...

Kolkat oppivat paljon kiivetessään puuhun, ja harrastuksena kiipeily lieneekin mitä kehittävin. Johtajistolle moinen toiminta aiheuttaa kuitenkin stressiä ja sydämentykytyksiä, sillä putoamisen vaara on usein ilmeinen. Sielunsa silmin voimme kuvitella, kuinka kolkat pudotessaan rikkovat paitsi kätensä ja jalkansa myös päänsä ja selkänsä. Suomennettuna siis kaiken mahdollisen. Näin ollen katsomme kiipeilyä ja koemme stressiä. Ymmärrämme kuitenkin näiden kuvitelmien olevan enimmäkseen omissa ajatuksissamme ja todellisen loukkaantumisen vaaran olevan hyvin pieni. Siten siedämme tämän epämukavuuden ja katsomme vain, ettei alla ole kiviä, jotka voisivat putoamisen hetkellä aiheuttaa ongelmia.

Vastaavalla tavalla voi myös varttuneempi väki aiheuttaa vastuullisille johtajille erinäisiä sydämentykytyksiä toiminnallaan. Näinä menneen kesän kuumina päivinä johtajistomme on päätynyt kuitenkin tulokseen, että homma on usein aivan täysin hallussa ja että todennäköisesti mitään ei käy. Harras pyyntö kuitenkin kuuluu, älkää kertoko näille huolehtiville johtajillemme, mikäli teette kehittäviä töitä, joissa on oleva loukkaantumisriski — etenkin jos teette niitä ennen kruununjalokiviksikin kutsuttuja ohjelmanumeroita. Huolehtikaa kuitenkin itse toimintanne turvallisuudesta älkääkä tehkö typeryyksiä.

8.11.2025 Hernaripäivä

Seuraava mahdollisuutesi tukea lippukuntaa ja nauttia itsetehtyjä herkkuja. Pysy kuulolla!

Instagram: @helsinginmetsankavijat
Facebook: Helsingin Metsänkävijät ry

Tapahtuu Rusan kololla:

DAEDNO-iltama keskiviikkona 12.11.2025 klo 18-20

"Kun muinaiset suomalaiset ulottivat erä- ja kalastusretkensä aina Jäämeren rantamille asti tai kun Lapin pohjoisimpien erämaakylien asukkaat lähtivät pitkälle matkalle Tornion kauppapaikkaan, muodostivat joet melkein ainoat tiet paikasta toiseen.

...

Helsingin Metsänkävijäin Kari Ahola, Markku Arimo ja Seppo Salo kulkivat kanadalaiskanootilla osan tuosta ikivanhasta kauppa- ja erätiestä. He lähtivät Enontekiön Peltovuomasta heinäkuun ensimmäisenä ja saapuivat vaiheikkaan venematkan jälkeen Utsjoen kirkonkylään saman kuun yhdeksäntenätoista. Melontaa kertyi tuona aikana kaikkiaan noin 300 km. Vaelluksen nimeksi annettiin Daedno, joksi saamelaiset kutsuvat Tenoa, tuota Lapin mahtavaa vesiväylää."

Hyvä hemeläinen! Tule keskiviikkona 12.11.2025 klo 18–20 Rusan kololle katsomaan näiden kolmen kaveruksen kanoottivaelluksesta kertova digitoitu kaitafilmi (n. 30 min) ja valokuvia kertomuksien kera. Deerin kuvaaman filmin lisäksi käytössämme on Sepon juttu Kihossa 1963/5 ja Riman vaelluspäiväkirja.

Tilaisuus on tarkoitettu kaikille Lapin erämaista ja vaelluksesta kiinnostuneille, niin uusille kuin vanhoillekin hemeläisille. Järjestelyjä varten ilmoittautuminen Minkille (e. lauri.melvasalo(at)gmail.com tai p. 0505551226) ei ole pakollista, mutta suotavaa.

Tervetuloa!

Muotkatauko Njullasjoen kaakkoisrinteellä (muotkia=ylittää vedenjakaja kantaen tavaroita ja vene toiseen vesistöön). Taustalla Norjan suurtuntureita, foto Seppo/Kihon arkisto.

Kihokasvo

Tällä kertaa Kihon toimitus soluttautui Kettujen wh:seen ja sai haastateltavia peräti kaksin kappalein!

1. Nimi, partionimi, ikä

Tuuli 'Tuutti' Välke
13 vuotta.

Deniz "Doritos" Kapucu
12 (melkein 13!)

2. Vartio

Tuutti: Ketut tietenkin,
se on se paras.

Doritos: Ketut.

3. Miten keksit partionimesi?

Tuutti: Keksittiin perheen
kaa ennen kuin aloitin partion.

Doritos: Aattelin joitain sanoja jotka alkais D-kirjaimella, ja sit tuli vaan et doritos. Tuutti sano dori, ja keksin ite loput.

4. Kuka on partioidolisi?

Tuutti: Raksa-Eray (Era) & Pappa (Pepe).

Doritos: En ole löytänyt vielä idolia.

5. Kuinka kauan olet harrastanut partiota ja miten päädyit HeMeen?

Tuutti: Mun äiti oli hemessä ja sen siskot ja aloitin heti kun pääsin tänne, eli ekalla luokalla.

Doritos: Aloitin vasta tänä syksynä. Partio kuulosti kiinnostavalta ja Tuutti harrasti hemessä, joten tunsin sieltä jo muutaman henkilön.

6. Kolme lempiasiaa syksyssä?

Tuutti: Doritos aloitti partion, öö, halloweenin jälkeen tulee joulukuukuu ja kaverit oli meillä yötä.

Doritos: Aloitin partion, tykkään että halloween on tulossa ja vaikka syksyn aesthetic.

7. Jos sinun pitäisi syödä yhtä ruokaa loppuelämäsi ajan, mikä ruoka se olisi?

Tuutti: Korealaiset bowlit ja sushi.

Doritos: Jos ajattelee järkevästi silleen salaatti ois terveellistä ja sinne vois laittaa eri asioita sekaan.

8. Kenelle haluat lähettää terveisiä?

Tuutti: Papalle (Pepe) ja Kusille (Kuusi) ja Doritokselle ja Kukalle ja koiralleni (laitan sen lukee tän Kihon).

Doritos: Laitetaan vaikka Ketuille.

Haastattelu: Kukka, Milla Immonen

Puiden välistä

*Ilmianna puiden välistä kuulemasi
jutut seuraavaan Kihoon!*
<https://urly.fi/2eqc>

- Tulin vaan vähä rakentaa
- Sitä voi miettiä, että onko maailma muuttunut, vai ollaanko me sitä muutettu.
- Me tarvitaan ne rahat tänä yönä
- Jonnet ei muista pettuleipää
- Kun olette saaneet huudot, voitte poistua.
- linjasto ragebait
- Paseerattua bajamajaa
- Mennään tonne järveen niin ne ei ainakaan kastele meitä.
- My little pony... Siltä on nyt pää irti, sen ei pitäisi olla enää hengissä.
- Leikitäänkö heartsstopperia?
- Hei nimeni on ADHD lapsi.
- Vartsut pyytää jermuilta nimmareita.
- Nyt kun mulla on hyttysmyrkkyä käsissä niin mä voin huijota Tammiksen pois.
- Toi pönttö päästi äänen.
- Jermujen diskon jälkeisiä tunnelmia: Parit mehekännit, yhdessä teltassa vielä jatkot päällä, noin 1,3 litraa per nenä. Vähän myöhemmin illalla: siis paljonko te sitä mehua joitte!?! Join litran mehua samalla kun tanssin europapaa.
- Piilo masters Suomi. Fresh varpaat. Murkkuja!!! Olisiko sulla ylimääräistä mielenterveyttä? Me ollaan hulluja. Älä heitä sitä vasaraa! Jermut kuoli hyttysmyrkkyyn. Te ootte niin surkeita.

- Jermut ja vartsut tekee juhannustaikoja.
- HeMe-karhulla on niskaveto.
- Miten tervan saa pois naamasta? Baby vipes, kaiken ratkaisu.
- Eikun muuten musta tulee Voldemortin pikkusisko.
- Ei nää oo mitään puiden välistä juttuja vaan ihan suoraan teltasta.
- Pattara.
- Nappula-setä me kustaan housuun
- Maailman parhain liiteri - THE LIITERI (Kämpällä)
- HeMen kansalliseläin - Karhu
- AikaMOInen esitys!
- Twistaten limboa - porsaanreiät tarkasteluun!
- Jos rautahammas irtoaa, ei tuu hammaskeiju, vaan hammaslääkäri.
- Moraaliset voittajat yrittävät parhaansa.
- Family comes first but partio family comes firster
- "Millon mä saan fredrikin takas?"
- "Sä jätit sun lapsen yksin yli kaheks kuukaudeks!!"
- We smoking
- The other shoe

MAINOSTA KIHOSSA!

Nyt sinulla on tilaisuus mainostaa lehdessä, jonka levikki on keskimäärin 420 kpl ja jonka lukijakunta on kaikenikäistä.
Tuet samalla nuorisotoimintaa.
Ota yhteyttä ja sovi ilmoituksestasi!

Ilmoitushinnat v. 2025

1 sivu 200 euroa

1/2 sivua 150 euroa

1/4 sivua 100 euroa

Tarjoukset ja lisätiedot toimitussihteeri

Helmi "Kurre" Palonkorpi

helmi.palonkorpi@gmail.com

Helsingin Metsänkävijät ry
Koroistentie 4 f
00280 HELSINKI

Muuttuvatko tietosi?

Kirjoita alla olevaan lomakeeseen uudet osoitetietosi, leikkaa lomake irti ja lähetä se postilla. Voit myös tuoda kortin suoraan Tillikkaan tai laittaa muuttuneet tiedot jäsenrekisterinhoitajalle osoitteeseen vuokko.v.saarinen@gmail.com.

Me kiitämme!

Osoitteenmuutos

Nimi:

Haluan jatkossa Kiho lehden seuraavaan osoitteeseen:

Kihon/lippukunnanrekisterin tiedoksi:

Esim. samaan osoitteeseen useampia Kihoja.

LIIMAA
POSTIMERKKI
TÄHÄN

Partiolippukunta
Helsingin Metsänkävijät RY
Koroistentie 4 f
00280 Helsinki